

Parti Nagy Lajos

ŐSZOLÓGIAI GYAKORLATOK

Részlet a Dumpf-szonettekéből

*„ó jaj, meg kell halnap, meg kell halnap”
(Dumpf Endre)*

csörög-morog a gyöngö elme
a márgaszürke gyöngykavics
én gyöngy vagyok melyet lenyelve
más szempontból a garat is
a gondolatom gumitalpon
nem ilyen kényszerfélcipősen
szalad a kerti úton halkon
szalad sudáran és velősen
nem ilyen kényszerpizsamásan
nem kérném szépen és alássan
a szív nekem nem lételem
bizonyos személyt sose lássam
a kert mélyén az elmúlás van
hol búvok büffésnőtelen

*

egy képernyőnyi bús szünetjel
traubiszódlám fogom fülön
nem bajlódom én már szürettel
fürt szőlőmet megfésülöm
elmézem egybe és külön
ahogy a mustos ég tüzet nyel
mi hátravan már átülöm
egy paddal egy füzettel
ősz madár ki mord a lombban
mord vagyok én is bordalomban
és az osztályon nincs személy
nincsen fivér és nincsen nővér
kit megindít a fröccsenő vér
s hogy tátva rám a pincemély

*

énnékem már e földi nász kicsi
ha feldobom a felhők talpmasszázsa
egy hernyóbársony tömpe gyászokcsi
vesz kezelésbe marka mint a mázsa
roppant kezéből csüggök majd alant
s bár félek kissé nehogy eleressen

himbálóztomban zengek mint a lant
szemüveg lázlap kis bajuszka dresszem
szép délibáb az őszi délután
gurul velem az égi ágyútalpon
s ha kérditek majd fülbesúgva halkán
„az ott kezdedbe úszósapka tán”
én odavágom néktek vérfagyaltan
„á csak a skalpom”

*

egy őszológus félcipőbe' jár csak
meg félkabátban fél s negyed ballonban
a túrt avar a pizsama alá csap
és meztelen bokán nyalintja nyomban
az őszológiában egy a napszak
s e délután és este közti sávban
a szívig ér az édes rothatag szag
hol andalog a lélek elmúlásan
az ember felnő felnő és lelappa
még rá se lép e gyűrött irkalapra
már kucorodhat össze mindhiában
kezében ernyő fején nyúlkalapja
s a kórházkert a nedves kurta mappa
reá csukódik lassúdan és puhádan

Tóth Krisztina

SZŐNYEG

*„J'ai tant rêvé de toi...”
(Desnos)*

Álmomban mért ígértem neki hogy szövök egy szőnyeget
aztán csak hánykolódtam azt se tudtam hol kezdjem el
ne haragudj kívántalak azért hazudtam
én szőni-fonni sose tudtam

Annyiszor elképzelttem hogy már nem is valóság
csak foszló éjsötét és hiábavalóság
azt se tudom milyen közletről sose láttam
csak sejtem hogy kapaszkodik meg szál

a szálban –